

раніе), сичкото събраніе са произнесе ла него и го избра за пръвъ Екзархъ на Българската Черкова. Избора като бѣше по сърдце на комисаритѣ, ни единъ отъ тѣхнытѣ печати не бѣше забравенъ въ кѣщи, нѣ сичкы бѣхъ въ рѣцѣ и сичкы са наслагахъ на приготвената мазбата, която са и занесе на Портата на часа, безъ най малко отлагателство.

Така са свърши второто дѣйствиѣ на тая чорбаджійска драма. Поведеніето на комисаритѣ въ сичко това врѣме ни са явява въ твърдѣ черенъ видъ и прѣзъ твърдѣ печалны прѣдвѣщанія. То ни показва, че ный еще отъ начало осѣждаме Екзархійскытѣ и черковнытѣ си дѣла на чужды вліянія, на не свои съображенія и на неправилности. Ный пожелахме да имаме черкова свободна отъ интригытѣ и свѣтскытѣ мръсны съображенія на Фенеръ, и не получихме освѣнъ черкова, играчка въ рѣцѣтѣ на нѣколко хора. Ный выкахме и са борихме за черкова на цѣль народъ, а не достигнахме освѣнъ до една черкова на нѣколко души, които мыслятъ и вѣрватъ че могатъ и длѣжны сѣ да работятъ не тѣй, както искатъ общытѣ желанія, а тѣй както тѣмъ са ще. И правы да бѣхъ тѣхнытѣ намѣренія и дѣла, тѣзи дѣла и начина на тѣхното извършваніе пакъ сѣ семе за зло, защото сѣ произволъ и нищо друго. Ный искахме нашата черкова да бѣде основана на порядокъ и на правила, а не на щеніето на каприцитѣ на синодалны старцы и вліятел-